

Daniel Robins verblijft in Nederland

1959-1960 - Studie bij Leen 't Hart

Daniel Robins arriveerde eind september 1959 in Nederland en verbleef in het gezin van Leen 't Hart in Delft. 't Hart was directeur van de Nederlandse Beiaardschool in Amersfoort. De beiaardschool telde 25 leerlingen die allen in twee middagen hun lessen moesten krijgen. 't Hart gaf daarom de lessen aan Robins in het Beiaardhuisje van Delft.

Leen 't Hart verzorgde als stadsbeiaardier in Delft, Amersfoort, Rotterdam, en Leiden in totaal ongeveer zeven bespelingen per week. Meestal nam hij Daniel Robins mee naar deze informele optredens. Bovendien regelde hij dat Robins iedere zaterdagavond in Delft een uur op het carillon van de Nieuwe Kerk mocht spelen.

Beiaardhuisje in Delft
ansichtkaart in collectie Laura Meilink

Nieuwe Kerk in Delft
Anton Pieck

Omdat Robins in zijn thuisland al een muziekstudie met een diploma had afgerond kon hij in Amersfoort volstaan met een opleiding tot het Staatsexamen. In het algemeen werd daar 2 à 3 jaar voor uitgetrokken, maar Robins was van plan dit in één jaar te doen, wat hem ook gelukt is. En zo slaagde hij in juli 1960 voor het Staatsexamen B.

Begin oktober 1959 verschenen de eerste berichten over Daniel Robins in een Rotterdamse krant. Een journalist interviewde Leen 't Hart in het Beiaardhuisje in Delft en trof daar ook Robins aan. Leen 't Hart zag voor Daniel Robins een grote toekomst als beiaardier en moedigde hem aan na zijn studie in Nederland te blijven. Twee onafhankelijke bronnen vermelden zelfs dat 't Hart in Robins wel een schoonzoon zag. Kennelijk stond destijds Robins' homoseksualiteit niet op de voorgrond.

De Amersfoortse journalist Henk Enkelaar (1929-1997) publiceerde in 1960 een artikel over de toen 22-jarige Daniel Robins. Alle maandagen in april 1960 was hij op het carillon van het Paleis in Amsterdam te horen; hij ging er prat op dat hij de eerste Amerikaan was die deze eer te beurt viel. Volgens Enkelaar ambieerde Robins een benoeming aan het Netherlands Carillon in Arlington.

Op 21 en 22 In juni 1960 werd in Rotterdam een beiaardwedstrijd georganiseerd in het kader van het 300-jarig bestaan van de klokkengieterij van Petit & Fritsen in Aarle-Rixtel. De deelnemers moesten behalve een verplicht werk, de Sonatine van Wim Franken, ook een werk naar eigen keuze uitvoeren.

Daarnaast moesten zij improviseren op een door de jury aangereikt thema. De jury bestond uit pater Jan Feyen (1920-1993), Ferdinand Timmermans (1891-1965), Leen 't Hart, Wouter Paap (1908-1981) en Romke de Waard (1919-2003).

Het stadhuis aan de Coolsingel te Rotterdam

bron: wikipedia - F.Eveleens

Daniel Robins, inmiddels 23 jaar maar nog niet gediplomeerd, eindigde op een mooie tweede plaats tussen Peter Bakker (1923-1998) en Addie de Jong (1941-1997) die respectievelijk als de nummers een en drie eindigden. Wouter Paap, hoofdredacteur van het tijdschrift Mens en Melodie, schreef in zijn blad over deze gebeurtenis: 'Merkwaardig was, dat de winnaars van de tweede en derde prijs, Daniel Robins en Addie de Jong hun studie nog niet voltooid hadden, maar al wel van een grote technische beheersing blijk gaven.'